

[Sigsgaard.]

noget, Danmark har spor med at gøre, og det tør vi sandelig ikke sige vores mening til USA om.

Man vil altså have NATO til at standse våbenleverancerne i det socialdemokratiske forslag. Men hvad nu, hvis NATO, hvis USA og Tyskland ikke vil? Hvad nu, hvis de netop ønsker at styrke det nuværende regime i Grækenland? Hvad nu, hvis det er NATO, der har forsynet Grækenland ikke bare med våben, men også med juntaen? Og hvad nu, hvis det netop er i NATOs interesse at have et stærkt højrestyre, højrediktatur i Grækenland? Det må det næsten være, for ellers havde obersterne været væltet for længst. Næsten hele den græske befolkning er imod dem, tusinder holdes fængslet, tusinder deltager i modstandskamp med livet som indsats, og alligevel sidder obersterne der. Hvem holder dem ved magten? Det gør NATO, fordi det er i NATOs interesse at holde dem ved magten, ligesom det uafbrudt siden krigen har været i vestmagternes interesse at forhindre grækerne i at vælge en venstreorienteret regering — det er jo ikke første gang, man har ydet bidrag med våben til at forhindre en sådan udvikling i Grækenland.

Juntaen er altså en NATO-junta, og NATO er bl. a. Danmark. Danmark er altså medansvarlig for undertrykkelsen af grækerne, så længe vi er i NATO, og vi kan ikke rende fra det ansvar ved at kræve våbentransporterne, våbenleverancerne standset. Vi ved nemlig, at de ikke vil blive standset, og forslaget må derfor først og fremmest tolkes som et forsøg på at pudse glorien lidt. Vil socialdemokratiet ikke være med til at bringe højreorienterede oberster til magten, og vil socialdemokratiet ikke være med til at bekæmpe alt venstreorienteret, vil socialdemokratiet ikke være med til at sikre militærjuntaernes eksistens rundt omkring, så er der kun én vej, og den hedder ud af NATO. Derfor er jeg lige så interesseret som hr. Gert Petersen i at vide, hvad dette forslag er begyndelsen til, hvis det da er begyndelsen til noget som helst.

I NATO har jo ingen danske regeringer rigtig vovet at gøre noget; forsvarsministeren har lige været til NATO-møde, og nu ved jeg ikke, om han er kommet tilbage, så han kan være til stede her i dag, men rege-

ringen ved jo nok, hvad forsvarsministeren har sagt og gjort på mødet. Hvad fortalte han vennerne dernede, hvad sagde han om Grækenland?

Hr. J. O. Krag, hr. Kampmann, hr. Hartling og andre såkaldt ansvarlige politikere har for nylig deltaget i, hvad der skulle være et tophemmeligt møde på Marienlyst med blandt andre nogle af de hovedansvarlige for Vietnamkrigen og for det græske diktatur, nemlig Dean Rusk og McNamara. Hvad er det egentlig for hemmeligheder, danske socialdemokrater, danske radikale, danske venstremænd har sammen med disse amerikanere? Hvad sagde forslagsstillerne til forslaget, der ligger på bordet i dag, hr. J. O. Krag og hr. Kampmann, egentlig til dem? Hvad planlagde man om vor fremtid, som vi ikke rigtig må få noget at vide om, for der må jo intet sive ud fra de møder? Hvad sagde man om Grækenland? Var man pæne og høflige, små allierede, eller fik man taget bladet lidt fra munden?

Jeg har beskæftiget mig ret meget med socialdemokratiets forslag, for det er nu engang det, der først og fremmest ligger til behandling her. Derimod har jeg ikke beskæftiget mig ret meget med regeringspartiernes ændringsforslag, simpelt hen fordi det er en af de sædvanlige kedsommelige afledningsmanøvrer, som man sætter i værk, når man ikke ønsker at tage stilling, når man ikke ønsker at bekende sine hensigter. Det er jo ikke andet end sliddersladder, der står i det ændringsforslag fra regeringspartierne. Man vil ingenting, og jeg er enig med hr. Gert Petersen i, at regeringspartiernes ændringsforslag i praksis er et nej til forberedelse af en sikkerhedskonference. Det er ganske særlig fantastisk at høre hr. Svend Haugaard, der plejer at sige, at han vil en hel masse godt, stå her og forsvare, at han og regeringen ikke ønsker nogen reelle ændringer i dansk udenrigspolitik; det var jo indholdet af hans tale, ligesom det var indholdet af andre regeringsordføreres taler.

Jeg har på VSs vegne stillet et par underændringsforslag, for at der dog skulle blive lidt indhold i det hele.

Socialdemokratiet vil virke for udviklingslandenes uafhængighed og økonomiske frigørelse. Hvis man mener noget med det, så må man efter vor opfattelse bl. a. gå ind for fjernelse af udenlandske militære baser,